

Sygn. akt VI U 154/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Stachurska

Protokolant: Mateusz Staniszewski

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013r. w Warszawie na rozprawie

sprawy W. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania W. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 21 maja 2013r., znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W. J. w dniu 20 czerwca 2013 roku złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 21 maja 2013 roku (znak: (...)) przyznającej kwotę 14.080,00 zł jednorazowego odszkodowania z tytułu wynoszącego 20% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy w dniu 9 listopada 2010r. (20% x 704,00zł).

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że kwestionuje zaskarżoną decyzję w całości. Jednocześnie wniósł o jej zmianę w ten sposób, aby ustalić długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 40% (odwołanie od decyzji ZUS – k. 1).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, iż w toku postępowania lekarz orzecznik ZUS ustalił u badanego 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Następnie, w wyniku złożonego odwołania, komisja lekarska ZUS ustaliła u ubezpieczonego 20% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Na tej podstawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję, mocą której przyznał i wypłacił ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie w wysokości 14 080,00 zł w związku z ustalonym 20% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (odpowiedź na odwołanie – k. 15 – 16).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2013 roku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wpłynął wniosek o ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu W. J. powstałego na skutek wypadku, który miał miejsce w dniu 9 listopada 2010 roku i przyznanie jednorazowego odszkodowania (wniosek – k. 1 akt rentowych).

W toku postępowania, lekarz orzecznik ZUS w dniu 20 kwietnia 2013 roku, wydał orzeczenie stwierdzające u ubezpieczonego 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS - k. 4 akt rentowych). W wyniku sprzeciwu złożonego przez W. J. sprawa została skierowana do komisji lekarskiej ZUS. W dniu 17 maja 2013 roku komisja wydała orzeczenie, w którym wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego w wyniku wypadku przy pracy ustaliła na 20% (orzeczenie komisji lekarskiej ZUS – akta rentowe). W związku z powyższym, w dniu 21 maja 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję przyznającą jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego skutkiem wypadku przy pracy z dnia 9 listopada 2010 roku, w wysokości 14 080,00 złotych (decyzja ZUS - k. 15 akt rentowych). Ubezpieczony złożył odwołanie od tej decyzji.

Sąd postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2013 roku dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga – ortopedy celem ustalenia, czy w wyniku zdarzenia, które miało miejsce w dniu 9 listopada 2010 roku W. J. doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak, to w jakiej procentowej wysokości (postanowienie z 27 sierpnia 2013r. - k. 18).

Biegły sądowy specjalista z zakresu ortopedii i traumatologii R. K., po przeprowadzeniu badania oraz zapoznaniu się z dokumentacją lekarską, stwierdził iż odwołujący doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20%, wynikającego ze złamania nasad dalszych obu kości lewego podudzia, które spowodowało trwałe i znaczne ograniczenie ruchomości lewego stawu skokowego z upośledzeniem funkcji ruchowej i statycznej stopy (opinia z 20 października 2013r. – k. 31 – 32).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jest wnikliwa, rzetelna, a dodatkowo została wydana na podstawie obowiązujących przepisów, po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego i po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Ubezpieczony zakwestionował jednak treść opinii biegłego. Podniósł, iż biegły nie wziął pod uwagę, że ma problemy również z innymi stawami, a noga jest, a tak jakby jej nie było. W ocenie Sądu okoliczności wskazane przez ubezpieczonego nie mogły mieć jednakże wpływu na treść opinii przedstawionej przez biegłego. Biegły sporządzając opinię odniósł się do bezpośredniego urazu, jakiego doznał ubezpieczony w wyniku wypadku, tj. do złamania nasad dalszych obu kości lewego podudzia. W świetle powyższego Sąd uznał przedłożoną opinię za pełną, jasną i nie budzącą wątpliwości i z tego względu została ona uwzględniona przy ustaleniu stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. J. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 21 maja 2013 roku nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie bezspornym był fakt, że w dniu 9 listopada 2010 roku odwołujący się uległ wypadkowi przy pracy. Z tego tytułu Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał mu jednorazowe odszkodowanie, ustalając wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu na 20%, co skutkowało wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia w wysokości 14 080,00 zł. Z taką decyzją nie zgodził się odwołujący uznając, że schorzenia, które są następstwem wskazanego wypadku, spowodowały u niego wyższy procentowy uszczerbek na zdrowiu niż ten ustalony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W celu ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku wypadku przy pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego, z której wynika jednoznacznie, że w wyniku wypadku przy pracy W. J. doznał uszczerbku na zdrowiu. Tenże uszczerbek został określony przez biegłego zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013 roku, Nr 954 – t.j.). Biegły sądowy stwierdził, iż odwołujący doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20% w związku ze złamaniem nasad dalszych obu kości lewego

podudzia. Ustalając powyższy uszczerbek, biegły oparł się na załączniku do powołanego Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 2002 roku (Dz. U. z 2013 roku, Nr 954 – t.j.). Zgodnie z punktem 162b wskazanego załącznika, uszczerbek na zdrowiu spowodowany ograniczeniem ruchomości i zniekształceniem w stawach skokowych związanych ze zniekształceniem oraz upośledzeniem funkcji ruchowej i statycznej stopy, określony został w granicach od 15% do 25%, a w rozpoznawanym przypadku w wysokości 20%, czyli we wskazanym przedziale. Biegły wskazał przy tym, iż niemożliwe było przyznanie większego uszczerbku na zdrowiu – zgodnie z punktem 162c, gdzie przedział to 25% - 40%, gdyż uraz nie spowodował u W. J. przetok, przewlekłego zapalenia kości, martwicy aseptycznej oraz innych powikłań.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania opinii biegłego sądowego. Co prawda, odwołujący się złożył do niej zastrzeżenie, jednak zdaniem Sądu okoliczności przez niego podniesione nie mogły mieć wpływu na treść ustaleń Sądu. Biegły wziął pod uwagę wszelkie następstwa wypadku, jakie wystąpiły u ubezpieczonego i zgodnie z tym oraz powołanymi przepisami, prawidłowo ustalił wysokość uszczerbku na zdrowiu.

Wnosząc odwołanie do Sądu W. J. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji w ten sposób, aby ustalić stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 40%. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, iż gdyby noga była nieruchoma, zgodnie z tabelą oceny procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, uszczerbek wyniósłby 50%. Sąd nie znalazł jednak podstaw do zmiany przedmiotowej decyzji. Zgodnie ze wskazaną wyżej tabelą, uszczerbek za ograniczenie ruchomości i zniekształcenie w stawach skokowych związanych z zeszywnieniem stawu skokowego – w zależności od ustawienia stopy, zmian wtórnych i powikłań, określony jest w granicach od 10% do 40% (punkt 163). Jeżeli zaś chodzi o uszczerbek na zdrowiu w wysokości 50%, można go przyznać jedynie w wypadku utraty kończyny. W takim przypadku wysokość procentowa uszczerbku określona jest w granicach od 50% do 70% w zależności od długości kikuta i przydatności jego cech do protezowania (punkt 153, 157, 158c, 161a i b, 170). W przedmiotowej sprawie odwołujący się, w wyniku doznanego urazu, nie utracił kończyny ani w całości ani w części, choć twierdził, że kończyna jest, a tak, jakby jej nie było. Jednocześnie doznany uraz nie spowodował przetok, przewlekłego zapalenia kości, martwicy aseptycznej oraz innych zmian. Dlatego też, Sąd nie znalazł podstaw do ustalenia stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 40%.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.